

Republika Hrvatska
Županijski sud u Zagrebu
Trg Nikole Šubića Zrinskog 5

Poslovni broj: 31 Gž Ovr-653/2023-4

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Županijski sud u Zagrebu kao sud drugog stupnja, po sucu toga suda Marijanu Vugiću, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari ovrhovoditelja Grada Z., Z., OIB: ..., zastupan po punomoćniku T. D., odvjetniku u Z., protiv prvoovršenika J. J., OIB: ..., drugoovršenice V. J., OIB: ..., i trećeovršenice R. J., OIB: ..., svi iz Z., svi zastupani po punomoćniku J. S., odvjetniku u Z., radi ovrhe, odlučujući o žalbi ovrhovoditelja protiv rješenja Općinskog suda u Novom Zagrebu poslovni broj Ovr-441/2020-36 od 9. studenog 2022. godine, dana 2. lipnja 2023. godine

r i j e š i o j e

I Odbija se žalba ovrhovoditelja kao neosnovana i potvrđuje se rješenje Općinskog suda u Novom Zagrebu poslovni broj Ovr-441/2020-36 od 9. studenog 2022. godine.

II Ostavlja se da se o troškovima postupka u povodu pravnog lijeka odluči u konačnoj odluci.

Obrazloženje

1. Rješenjem suda prvog stupnja odlučeno je:

"Odgađa se ovrha u ovoj pravnoj stvari, određena rješenjem o ovrsi ovog suda, poslovni broj: Ovr-441/2020-5 od 18.siječnja 2021., do pravomoćnog okončanja parnice na koju su upućene treće osobe V. H., Z., OIB: ..., mlt. D. H., Z., OIB: ..., i mlt. I. H., Z., OIB: ..., radi proglašenja ovrhe određene rješenjem o ovrsi ovog suda, poslovni broj: Ovr-441/2020-5 od 18.siječnja 2021., nedopuštenom."

2. Protiv ovog rješenja žali se ovrhovoditelj iz svih žalbenih razloga iz čl. 353. st. 1. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 28/13, 89/14, 70/19, 80/22 – dalje: ZPP) u vezi čl. 21. st. 1. Ovršnog zakona (Narodne novine broj 112/12, 25/13, 93/14, 55/16, 73/17 – dalje: OZ) s prijedlogom da se pobijano rješenje

preinači sukladno žalbenim navodima ili ukine uz dosudu troška postupka u povodu pravnog lijeka.

3. Žalba nije osnovana.

4. Suprotno navodima žalbe ovrhovoditelja prvostupanjski sud nije počinio bitne povrede odredaba ovršnog postupka na koje ukazuje žalba. Pobijano rješenje u svemu sačinjeno sukladno čl. 338. st. 4. u vezi čl. 347. ZPP i čl. 21. st. 1. OZ pa nema nedostataka zbog kojih se ne bi moglo ispitati.

5. U konkretnom slučaju sud je cijeneći okolnosti konkretnog slučaja pomoću tri eliminacijska pitanja sukladno čl.8. Konvencije Europskog suda za ljudska prava utvrdio:

- miješanje javne vlasti u pravo na dom treće osobe utemeljeno je na zakonu (rješenju o ovrsi koje u slučaju provedbe ovrhe ima posljedicu iseljenje treće osobe iz predmetne nekretnine),

- miješanje javne vlasti u pravo na dom treće osobe usmjereno je na postizanje legitimnog cilja- zaštitu (imovinskih) prava ovrhovoditelja, ali i gospodarske dobrobiti ekonomskog sustava u cjelini,

- ovrhovoditelj nije dokazao da je miješanje javne vlasti u pravo na dom treće osobe, do kojeg dolazi provedbom ovrhe u ovoj pravnoj stvari, nužno u demokratskom društvu jer nije dokazao da se cilj ne može postići blažom mjerom, niti da postoji neodgodiva društvena potreba, niti da je miješanje razmjerno toj društvenoj potrebi, te je navedeni negativan odgovor dovoljan da je riječ o povredi prava na dom iz čl. 8. Konvencije.

5.1. Dakle, utvrđeno je da treće osobe imaju prijavljeno prebivalište i da žive na adresi ..., Z., u stanu na kojem je određena ovrha radi ispražnjenja i predaje nekretnine slobodne od osoba i stvari u posjed ovrhovoditelja, kao i da bi provedba ovrhe u ovoj pravnoj stvari dovela do povrede prava na dom treće osobe zajamčeno člankom 8. stavak 1. EKZLJP, a time i do nastanka teško nadoknadive štete.

6. U konkretnom slučaju, ovaj sud smatra da su treće osobe, odnosno V. H. i njezina maloljetna djeca D. i I. H., dokazale da su s predmetnom nekretninom ostvarile dovoljno jaku, stvarnu i trajnu povezanost da bi se ista mogla smatrati njihovim domom u smislu čl.8.st.1. EKZLJP-a. Navedeni zaključak sud temelji na činjenici da treće osobe nesporno imaju prijavljeno prebivalište na adresi predmetne nekretnine kao i da je treća osoba V. H. kćer I.ovršenika i član obiteljskog domaćinstva sukladno Ugovoru o najmu od 3.12.1997.godine.

7. U konkretnom slučaju, ovrha u ovom ovršnom postupku se provodi radi ispražnjenja i predaje nekretnine slobodne od osoba i stvari u posjed ovrhovoditelja, te prema mišljenju ovog suda ne postoji opasnost da će uslijed odgode ovrhe ovrhovoditelj pretrpjeti bilo kakvu štetu, slijedom čega se ima smatrati neprimjerenim bilo koji iznos jamčevine, polaganjem kojega bi sud uvjetovao odgodu ovrhe.

8. S obzirom na navedeno, treće osobe su učinile vjerojatnim postojanje svog prava iz članka 67.st.1. OvZ-a (koje sprječava ovrhu) kao i da bi provedba ovrhe u ovoj pravnoj stvari dovela do povrede prava na dom treće osobe zajamčeno člankom

8.stavak 1. EKZLJP, a time i do nastanka teško nadoknadive štete iz članka 67. stavak 1. OvZ-a.

9.Temeljem čl.70.st.1. i 2. OvZ-a ako je ovrha odgođena zato što su ovršenik ili treća osoba izjavili pravni lijek, odnosno izvanredno pravno sredstvo, odgoda traje do završetka postupka po tom lijeku, odnosno sredstvu.U drugim slučajevima u kojima je ovršenik predložio odgodu, sud može, prema okolnostima slučaja, odrediti vrijeme za koje se ovrha odgađa.

10. U skladu sa navedenim, sud je ocijenio da bi bilo svrsishodno odgoditi ovrhu do pravomoćnog okončanja parnice, a na koju su upućene treće osobe zaključkom ovog suda od 09.11.2022., posl. broj Ovr-441/2020-35, temeljem čl.60.st.1. OvZ-a protiv ovrhovoditelja i ovršenika radi proglašenja ovrhe određene rješenjem o ovrsi ovog suda, poslovni broj: Ovr-441/2020-5 od 18.siječnja 2021., nedopuštenom.

11. Slijedom navedenog, prvostupanjski sud je odlučio kao u izreci pobijanog rješenja.

12. Ova odluka suda prvog stupnja je pravilna i zakonita pa radi izbjegavanja nepotrebnog ponavljanja ovaj sud ukazuje na pravilno i dostatno obrazloženje iz pobijanog rješenja.

13. Ipak, na navode žalbe valja reći da je u pravu žalitelj kada u žalbi navodi da nije odlučna okolnost da li su treće osobe znale ili nisu za parnicu iz koje je proizašla ovršna isprava i za predmetnu ovrhu u konkretnoj situaciji kada treće osobe u ovršnoj ispravi nisu navedene kao stranke u postupku a niti kao umješači.

14. U odnosu na navode žalbe valja reći da odgovara da mlt. I. H. koja je rođena 2018. godine nije bila rođena za vrijeme trajanja ugovornog odnosa, međutim pa da bi ona bila nositeljica određenog prava koje proizlazi iz tog ugovornog odnosa valja reći da su pravno neodlučni u situaciji kada treća osoba V. H. živi u predmetnoj nekretnini koja predstavlja njezin dom počam od 3. prosinca 1997. godine a sukladno čl. 92. Obiteljskog zakon (Narodne novine broj 103/15, 98/19, 47/20, 49/23 – dalje: OBZ) u sadržaju roditeljske skrbi ulazi i pravo djeteta da živi sa svojim roditeljem.

15. Suprotno navodima žalbe od treće osobe V. H. priložene su isprave iz kojih bi proizlazilo da nema drugih nekretnina (list 136 i 142 spisa).

16. Stoga, a kako je pravilno prvostupanjski sud zaključio da su treće osobe učinile vjerojatnim postojanje svoga prava iz čl. 67. st. 1. OZ kao i da bi provedbom ovrhe u ovoj pravnoj stvari došlo do povrede prava na dom trećih osoba a time i do nastanka teško nadoknadive štete to je temeljem čl. 380. toč. 2. ZPP u vezi čl. 21. st. 1. OZ odlučeno kao u izreci (točka I).

17. Odluka o trošku postupka u povodu pravnog lijeka temelji se na odredbi čl. 14. st. 6. OZ (točka II).

U Zagrebu, 2. lipnja 2023. godine

Sudac:
Marijan Vugić, v.r.